

பேரனிஞர் தந்தை செல்வா தமிழ்நினத்தின் புதிய சிந்தனை

சமீம் வாழ் தமிழ் மக்களின் அரசியல் வரலாற்றில் புதிய சிந்தனைகளையும் தீர்க்கத் தரிசன வழிகாட்டிலையும் ஆரம்பித்த முதல்வது பேரனிஞர் தந்தை செல்வா!

தமிழ் அரசியலுக்கு அவரது வருகை ஒரு திருப்புமணியாக அமைந்து. பரஸ்பர நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் ஒன்று பட்டிரசு செய்து படுவதன்மூலம் தமிழ் மக்களின் நல்வாழ்வை உறுப்படுத்தலாமென்ற நம்பிக்கையில் முதல் தமிழ் தலைவர்கள் பின்பற்றிய வழி. தமிழ்நினத்தை இல்லாம்பாதித்து விடும் என்பதை தமிழ்மக்களை நம்பவைப்பதற்கான முதல் முயற்சியை தனிவொடும் சிந்தனைத் தெளிவோடும் தந்தை செல்வா ஆரம்பித்தார்.

இரு இனம் தன் கலை கலா சார்ம் மெழி ஆயிவுற்றை காத்து - தன் இனத்தின் தலைவர் தன்மை அழியாது வாழ வேண்டுமானால் - அந்த இனம் தன்மைத்துணை ஆளு வேண்டும். அந்தோடு தான் வாழும் பிரதேசத்தை பாதுகாக்க வேண்டுமென அடிநித்தக்கருத்தை தமிழ் இதயங்களில் விடுதலை விடுதலை விடுதலை ஏற்ற வைத்தவர் தந்தை செல்வா.

சமீம் வாழ் தமிழ் பேசும் மக்களின் தனிநிலைத் தலைவராகத் திட்டம் நிற்கும், தமிழ்நினத்தின் வழிகாட்டியாக வழிப்பட நந்தை எஸ். ஜே. வி சேவநாயகம் அவர்களின் நிலை தினம் இருக்கும்.

தாய்மொழியை மறந்த ஒரு இனம் அம்மொழியை பற்றொரு காலத்தல் கற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்புக்கு. ஆனால் பாரம்பரியதாயக்கொள்ளும் விட்டால் அந்த இனம் முழுமொழியாகவே தன்மையில் முழுமொழியாகவே தன்மையை உணரவதற்கு உருகிக்கிடந்த தமிழ்நினத்தை எழுசி பெறவதற்காரர். இந்த ஒருமையே இன்றைய நடத்து நம்பிக்கையை அடித்து வருவதற்காக அந்த நிலைக்கு தன்மை இருக்கும்.

தமிழ் பேசுமினத்தினை இம்மன்னில் இருந்துமில்லாத நிலைக்கு தன்மைதற்கான நினைவுறைக்கு வந்தமையை எடுத்துக்கூற அவ்வபாதத்தை தடுப்பதற்கு அறைக்கூல் விடுதலை தார். அவரது அறைக்கூலின் தீர்க்கத்தினத்தை இன்று நாம் கண்ணுடாக்கி காண சிக்கும்.

மனுக்கத்தமிழரின் வாக்கு ரிமை-றிக்கப்பட்டவரலாற்று இன ஒழிப்பு நடவடிக்கைக்கு எதராக அவர் 1949ல் பாரானுமாற்றத்தில் பேசுமினத்தை தீர்க்குமின்று கொடுக்கிறான்மாக கூறிவைத் தவை;-

"இன்று மனுக்கத் தமிழரின் வாக்குமை பறந்துபடுவது தமிழ்நினத்தின் அரசியல் பலத்தை நிமுலமாக்கும் நடவடிக்கை இதன் விளைவு எதிர் காலத்தில் கலங்கைத் தமிழர்களையும் இம்மன்னில் இருந்துமில்லாத நிலைக்குக் கொடு

வெரும். இதைத் தொடர்ந்து மொழியுமென, பாரம்பரியப் பிரதேசம் ஆயிவை பறிக்கப் பட்டு தமிழ்நினம் முழுவதுடேயே நிமுலமாக்கப்படும் நிலைக்குத் தள்ளப்படும்.

மு. ஆலாலசுந்தரம்

இந்தத் தீர்க்கத்தினைக் கூற்று, 36 வருடங்களுக்கு முன்-வரவிருக்கும் ஆபத்து பற்றி தந்தை செல்வா காட்டிய அபாய விளக்கு! இந்த அபாய அறிவிப்பை தமிழ்நினம் உணர்ந்து செய்தபடப் பல வருடங்களை விளைவு-மொழியை, சொந்த மண்ணை வழும் உரிமையை இழந்து ஒழிக்கப்படும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டமே!

இன்டார். சமீம் வாழ் தமிழ்நினத்தின் பிரச்சினையை உலக்கியக்கெய்தார். ஒவ்வொரு தமிழ் இதயமும் தன்மான உணர்வு பெறுவதற்கான குழநிலையை உருவாக்கினார். - 6ஆம் பக்கம் பார்க்க

இலக்கியச் சோலையிலே

இன்னடைபயிலும்ஏரன்னம்

இலக்கியத்தில் விதந்து பேசப்படும் பறவைகளில் ஒன்று அன்னம். அது முருத நிலப்பறவை, பெண்களின் நடைக்கு உவமையாக அன்ன நடைபேசப்படுகிறது. தமிழ் கிலக்கியத்தை ஆராயும் அன்னம் சாதாரண பறவையாகப் பேசப்பட்டாலும் மிக உயர்ந்த பண்புகளும் அதனிடத்தில் விளங்கக் காணலாம்.

அன்னத்திற்கும் தாமரை மலருக்கும் நெருங்கிய தொடாபு உண்டு. அன்னம் வீற்றிருப்பதற்கு உகந்தது தாமரைமலர் பற்றி கூறும் போதல்வாம் அன்னத்தின் சிறப்பும் கூறப்படுகிறது.

இரு தாமரை மலர் அன்று தான் மொட்டவிழுந்து மலர்ந்து நிற்கிறது, தன் பெட்டையொடு அந்தத் தடா கெத்திற்கு வந்த அன்னசேவல் அதனைக் காண்கிறது. ஆனந்த பேல்ட்டால் அந்தத்தாமரை மலரைப் பெட்டையொடு வலம் வருகிறது. கவிதை தான் எனும் சங்க இலக்கியம் இதற்கொர் உவமை கூறுகிறது. தாமரைமலரை அக்கினியாக உருவகம் கெய்வதை தமிழ் இலக்கியங்கள் பலவற்றில் காண்கிறோம். இங்கே தாமரையைப் பெட்டையை வருகின்றன, தேரைகள் தாலாட்டுப்பாட அந்தப் பிள்ளைகள் நித்திரைக்கெய்கின்றன. அந்த நிலையில் பெண் எருமைகள் கண்ணறை நினைத்துப் பால் கொள்கின்றன. அந்தப் பாலை அன்றப்பி ஸ்தோகி குடிக்கின்றன, தேரைகள் தாலாட்டுப்பாட அந்தப் பிள்ளைகள் நித்திரைக்கெய்கின்றன. அந்தப் புலவர் அந்த ஆஸ்தை நின் வாக்காலே அறிவு வைக்கிறோர்.

"பொய்மை மொழிபுகள் மற்றோம் புலவர் மனமென் ஆலைப்பிலும் பொய்மை வையுமை வையுமை வைத்து யானா வேதம் நவீல்பயிற் சியதால்" என்பது நெடத்தச் செய்யுன்.

அன்னத்தின் அறியாத தன்மையை மய்க்கும் அன்னியில் வைத்துக் காட்டுகிறோம் கூறுபவர் சங்கு சனும் முதல்தைத் தன்முட்டை என நினைத்து அன்னம் மயங்கின்றது. இதனை "காண்ட்டையினில் சங்கிலும்

தந்தையின் முடிசோம் பிரிவீன் கோரவில்லை தமிழ் ராஜ்யம் தேவை

தமிழ்பேசும் மக்களின் இழந்த உரிமைகளை மீட்பதற்காக நாம் ஒரு காலத்தில் சமஷ்டி இயக்கத்தை ஆரப்பித்தோம் ஆனால் சமஷ்டிமூலம் தமிழ்பேசும் மக்களின் உரிமைகளை நிலைநாட்டுவது சாத்தியப்படாது. பட்டந்தகால அனுபவங்களின் மூலம் இப்போது இதை அறிந்துகொண்டு விட்டோம்.

இந்த அனுபவங்களின் அடிப்படையில் நாங்கள் தனியே பிரிந்து வாழவேண்டியதான் என்ற முடிவுக்கு வந்து விட்டோம். இதை நாம் செய்யாவிட்டால் தமிழினம் தனது இழந்த உரிமைகளை ஒழுபோதும் மீட்டுக்கொள்ள முடியாது.

எங்கள் முன்னேர்கள் புத்திகாவிகளாக இருந்தனர் அவர்கள் தங்களுக்கெனத் தனியாட்சியை வைத்திருந்தனர் இலங்கையில் வரலாற்றில் எங்களுக்கென் ஓர் இடம் கூடுகிறது. எங்கள் இயக்கம் நாட்டைப் பிரிக்கும்படி கோரவில்லை. இழந்த எங்கள் உரிமையான தமிழ் இராச்சியத்தை மீள அமைக்க வேண்டுமென்பதே எங்கள் நிலைப்பாடாலும்.

தனித்தமிழ் மூத்தை நிறுவும் இலட்சியத்தை நோக்கி எங்கள் இயக்கம் முன்னேற்றது தனித்தமிழ் மூத்தியிறுவு வது கவபமான காரியல்ல என்பதும், மிகவும் கஷ்டமானதென்பதும் எங்களுக்குத் தெரியும், ஆனால் நாம் ஒன்றில் சிங்களவர்களின் அதிகாரத்துக்குள்ளிருந்து விடுபட்டு வெளியேறவேண்டும் அல்லது அழிந்துபோடவேண்டும் இது உறுதியானது. எனவே நாங்கள் போராட தனித்தமிழ்நூத்தை நிறுவியே திருவோம்.

நாங்கள் சமஷ்டிக் கோரிக்கையைக் கைவிட்டுவிட்டோம். எங்கள் தனிநாடுக்கால இயக்கம் அறியப்படையிலேயே நடைபெறும்.

(1976-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 19-ம் திங்கிட தந்தை செல்வா பாரானுமிற்றில் நிகழ்த்திய உரையின் தமிழாக்கம்)

முத்தினைக் காமன்னம் தான் ஜடம் என்றெணக்கும் மறைக்காட்டுறை சங்கரனே" என்பது மறைக்க அந்தாதிச்செய்யுன்.

சுனால் "நன்னால்" எனும் இலக்கிய நாளில் அதன் ஆசிரியர் பவணத்துமுள்ளிவரோ அன்னத்தை அது தீவிர புதியுள்ள முதல் மாணுக்குக்கு ஒப்பிடுகிறார். பாலையும் நீரையும் வைத்து வைத்தால் அன்ன மை நீரை விட்டுப் பாலை மாதுமரம் பிரித்துப் பருகும் தன்மையுடையது. அதைப் போல முதல் மாணுக்கள் ஆசிரியர் கூறுவதற்கு வெறுமென்று நல்ல தொடரியை எடுத்துக் கொள்கிறார். எனவே பவணத்துமுனி வரின் எடுத்துக்காட்டு,

நெடத் தூவியத்தில் நவானிடம் தாவுறும் அன்னம் தேவ அன்னம், வேதம் சொல்லும் அன்னம், பொய்பேசாது இதனைப் புலவர் அந்த ஆஸ்தை நின் வாக்காலே அறிவு வைக்கிறோர்.

